

HET VOGELRESERVAAT

De Vereniging voor «DE BEER»

Vogelbescherming van Den Haag organiseert enige keren per jaar tochten, welke ten doel hebben, verschillende vogels in het wild te bestuderen.

Een der meest interessante excursies is zeker naar het eiland „de Beer”, tegenover de Hoek van Holland gelegen. De W.S.M.-bus brengt u in drie kwartier aan de Hoek, vanwaar men in een motorboot naar het eiland overgezet wordt. Een groot gedeelte der wandeling ging langs het strand, waar ontelbare zeevogels door de kijker waargenomen werden, als: mantelmeeuwen, zilvermeeuwen, sterntjes, waarvan er verschillende soorten bestaan, grote en kleine, scholeksters, schollewaars, ture-

DOOR ANT. VAN HOYTEMA

bekoorlijke vogel een boek gewijd, getiteld: „Mijn vriend uit Lapland”, waarin hij o.a. vertelt, dat de vaders voor de kindertjes zorgen, terwijl de

moeders er vandoor gaan en met haar soortgenoten plezier maken, het mannetje broedt zelfs de eieren uit en brengt het voedsel voor het kroost aan.

De duinflora van het eiland is prachtig. Waar vindt men nog in onze Scheveningse duinen de struikvormige hoornpapavers, met mooie zwavelgele bloemen, het duizendgulden kruid, met de frisse roze bloemetjes, de zacht mauve kruisemunt, de parnassia met het zuiver witte kelkje en tapijten van zeekraal en zeepostelein, waarvan het warme rood prachtig afstak tegen het groen, dat gevarieerd was in vele schakeringen!

Vanaf de Zuidhoek van het eiland heeft men een zeer mooi uitzicht op het silhouet van de Briel, machtig verheft zich de massieve toren tegen de ijle lucht. Ook op dat gedeelte van het strand stond een kolonie lepelaars.

Wat mij bijzonder getroffen heeft behalve de schoonheid van het duinterrein, is de variatie van landschap op dit betrekkelijk kleine stukje grond. Het strand met zijn wijde horizon, moerassen, zilvergroene velden, blanke duinen, begroeid met zeldzaam hoge duindoorn en schilderachtige vlierbomen, al deze verscheidenheid van bodem ontmoet men, als men het eiland doorkruist.

Vanaf een hoge, dicht begroeide duintop heeft men een schitterend vergezicht over de gehele omtrek. Langs een smal pad, tussen paars-rode vliertrossen, oranje-kleurige duindoorn en manshoge ligusters, daalt men af naar de pier, welke, daar inmiddels de vloed was komen opzetten, voor een groot deel onder water stond, zodat

Jonge zilvermeeuwen.

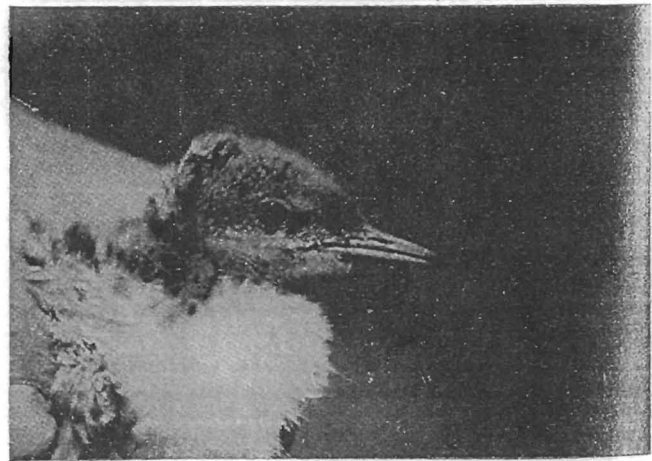
luurs, met hun oranje kleurige poten, wulpen, met lange, gekrulde snavel, lepelaars, groenpotige ruiters, enz.

Bij eb, als de aangeslibde gedeelten langs de oever droog liggen, komen de vogels daar bijeen, om voedsel te zoeken; het was merkwaardig hen zo in actie te zien. Doordat ze zelden met mensen in aanraking komen, vertoonden ze weinig angst en bleven rustig zitten, niet bewust van de grote belangstelling, waarmee vele kijkers op hen gericht werden.

Dit stille eenzame eiland, alleen door enkele bewakers bewoond, heeft een onbeschrijflijke charme. Het is geheel onontgonnen, men loopt langs ongebaande wegen en behalve een enkel menselijk wezen, ontmoet men niets dan vogels of konijnen.

We troffen het bijzonder een vijftal mormel-pleviers bij elkaar te zien, deze Laplandse vogeltjes waren op weg naar het Zuiden en gebruiken ieder jaar, om dezelfde tijd, „de Beer” als pleisterplaats, waar ze op de zelfde plek neerstrijken. Ze zijn zo weinig schuw, dat wij ze op 3 m. afstand konden naderen.

De mormel-plevier heeft een bruinachtige vedertooi; een brede witte band loopt boven de ogen achter het kopje om. Hij heeft lange, loodkleurige poten en donker bruine ogen. De schrijver Bengt Berg heeft aan deze

Het vischdiefje.

de kabbelende golfjes over onze voeten stroomden, voordat wij de motorboot bereikt hadden!

Het eiland „de Beer” is zeker een dorado voor de vogels en niet minder voor de natuurliefhebbers, die, behalve de studie van verschillende soorten zeevogels ook genieten kan van de rijke variatie die het landschap biedt.